

Som du vil ha mig-!

Som du vil ha' mig - !

AF BØRGE MÜLLER

EN af Hovedpersonerne i Filmen, som De nu skal se, siger med En Skuldertrækning, der rummer en Verden af Sarkasme: Alle Ægtemænd vil ha' deres Koner anderledes!

Udtalelsen overgaar i Dristighed alt, hvad der tidligere er sagt i den Retning, og naturligvis staar den helt og fuldtud for den Skuldertrækkendes egen Regning og Risiko, men alligevel — man griber uvilkaarligt sig selv i at tænke: Er der noget om det? Ønsker man sin Kone anderledes?

Jeg sneg mig ind paa Spørgsmaalet forleden, da jeg sad sammen med en af mine Venner. For at han ikke skulde opfatte det som Kritik af Hustruen, begyndte jeg først at tale om min egen derhjemme. Vi har været gift i otte Aar, sagde jeg, og saadan set har jeg aldrig haft noget at beklage mig over. Hvordan ser *du* egentlig paa Sagen?

Han svarede omgaaende: Nøjagtig som du, kære Ven. Hun er sød og hjertelig og modtager mig altid med et Kys i Korridoren. Saa snart vi kan se vores Snit til det, sidder vi og fletter Fingre, og om Eftermiddagen ringer hun tit og fortæller, hvor højt hun elsker mig. Næ, jeg ønsker mig bestemt ikke din Kone anderledes.

Den Ven var ikke nogen rigtig Ven, og vi aftalte ikke at ses oftere.

En Mand, jeg traf i et Selskab igaar, svarede: Om jeg vil ha' min Kone anderledes? Ikke for alt i Verden! Ingen lægger saa kolde Omslag paa min Pande som hun, naar jeg kommer hjem fra Over-

arbejde paa Kontoret. Hun er den, der personlig ringer til mine Venner fra Soldatertiden og opfordrer dem til at gaa ud og spille Kegler med mig — hver Torsdag. Finder hun med Mellemrum et langt mørkt eller et langt rødt Haar paa min Smokingrevers, fjerner hun det omhyggeligt og hænger Smokingen paa Plads, gør min lille blonde Hustru. Hun er ideel, jeg ønsker ingen Ændring.

Den Skuldertrækkendes Synspunkt deles altsaa ikke af alle. Men selvfølgelig er der jo nogen.

I Formiddag f. Eks. talte jeg med min Fætter. Han sagde: Pudsigt nok du kommer ind paa Emnet, for det er ikke en Uge siden, jeg henstillede til min Kone at variere sig lidt. Forandring fryder, tror jeg nok var de Ord, jeg brugte. Samme Aften kom jeg sent hjem, lidt senere end jeg plejer, for der var En inde i Firmaet, der havde Fødselsdag, og saadan noget trækker jo længe ud. Jeg stod udenfor Entredøren og svaled lidt af, saa listede jeg ind. I Mørke selvfølgelig, for ikke at vække Konen. Man har jo Samfundssind. Jeg kravlede i Seng og pusted ud. Lettet, forstaar du. Hun sov, og alt var godt. Næste Morgen vaagnede jeg med et glad Smil. Jeg er altid glad om Morgenen. Jeg vender mig mod hende, og hvad ser jeg! Haaret klippet kort, Øjenbrynene barberede og farvede, en Guld-tand, der skinner lige midt i Munden og iøvrigt Papiplottes over det hele! Jeg lukkede Øjnene op og i tre Gange og mumlede: *Saa anderledes* havde jeg nu alligevel heller ikke ønsket mig dig!

— Næ, det var ogsaa lige haardt nok.

— Det viste sig ganske vist, at hun ikke var min Kone, men derimod en Frk. Petersen, der bor nedenunder, og som har Systue. Jeg maa være gaaet forkert i Mørket Aftenen før — men alligevel, ikke?

— — —

Nu kan De jo se Filmen og saa selv tage Stilling til Spørgsmaalet: Vil De ha' Deres Kone, som hun er, eller vil De ha' hende anderledes?

Børge Müller.

A/S PALLADIUM præsenterer

SOM DU VIL HA' MIG -!

Efter Lystspillet »Karusell«
af Alexander Brinchmann

Manuskript: TANCRED IBSEN

Tilrettelagt for Danmark af BØRGE MÜLLER

Iscenesat af JOHAN JACOBSEN

Musikken komponeret og dirigeret af KAI MØLLER

Fotograf: Einar Olsen
Tonemester: Erik Rasmussen
Scenearkitekt: Erik Aaes
Klipning: Edith Schlüssel
Kopi: Johan Ankerstjerne

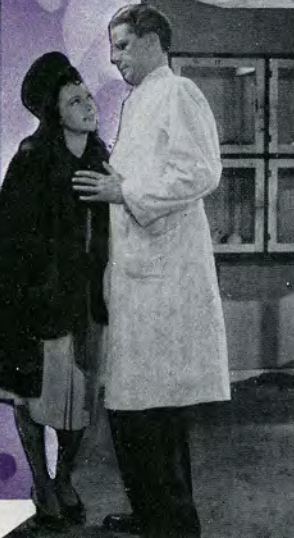
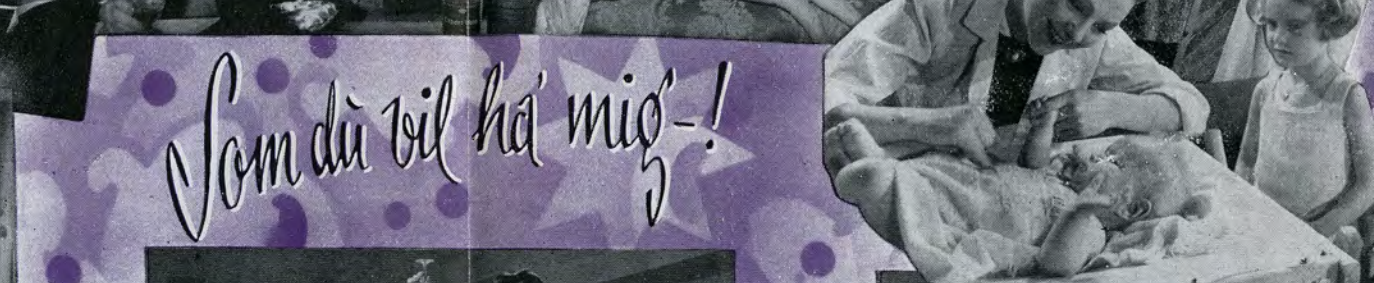
Eneret: A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Frederik Holm, Dr. med. Ebbe Rode
Gustav Hellberg, Arkitekt Gunnar Lauring
Helene, hans Hustru Marguerite Viby
Grete, deres Datter Hanne Kruse
Stefan Dweller, en berømt
Pianist Erling Schroeder
Eva Sigrid Horne Rasmussen
Ellinor Inger Stender
Valdemar Mogensen Elith Pio
Margrethe, hans Hustru Randi Michelsen
Frk. Sørensen, ansat hos
Dr. Holm Petrine Sonne

Handlingen i

SOM DU VIL HA' MIG — !

GUSTAV HELLBERG, en kendt og velhavende Arkitekt, er gift med Helene, og de har to smaa Børn. Gustav er en livlig og meget selskabeligt anlagt Herre, som kan lide at flirte og feste. Helene derimod er sød og huslig og foretrækker at være hjemme, hvilket bevirker en stadig Irritation med Stikpiller fra begge Sider.

En Aften træffer Gustav i et Selskab en Dr. Frederik Holm, der eksperimenterer med Hormonpræparater og har opnaaet udmærkede Resultater med Høns og Marsvin. De to Herrer kommer til at tale sammen om dette, og Gustav faar den Idé, at en Indsprøjtning med

dette Præparat maaske kunde sætte lidt „Fut“ i hans Kone, men naturligvis maa Helene ikke faa at vide, hvad Sagen drejer sig om.

Holm, der endnu aldrig har prøvet sit Præparat paa Mennesker, er først lidt betænkelig, men hans videnskabelige Nysgerrighed faar ham til at gaa ind paa Gustavs Forslag.

Uden at nogen af dem har opdaget det, har Helene imidlertid hørt deres Samtale, og da Gustav senere erklærer, at hun gør Indtryk af at trænge til noget styrkende, og foreslaar hende at henvende sig til Dr. Holm, gaar hun ind paa hans Forslag og opsøger Lægen. Men netop, som han skal til at give hende den „styrkende“ Indsprøjtning, lader Helene, som om hun bliver nervøs for Injektionen, og Dr. Holm gaar ind for at hente et Glas Sherry til hende. Hans Fravær benytter hun til hurtigt at hælde Præparatet ud og i Stedet fylde Sprøjten med ganske almindeligt Vand. Da Præparatet ogsaa var vandklart, er det umuligt at se Forskel.

Helene faar den ganske virkningsløse Indsprøjtning — og beslutter nu at benytte Lejligheden til at hævne sig paa sin Mand og Dr. Holm, der samvittighedsløst har villet bruge hende som Forsøgs-kanin. Hun lader, som om Indsprøjtningen faar de mest fantastiske Virkninger og slaar sig løs i en Grad, saa Lægen bliver aldeles forbløffet, og hendes Mand oprigtig fortryder sit Paafund. Rollerne er byttet om — nu er det Helene, der flirter og er omsværmet, mens Gustav er utilpas og jaloux, og hans Uro vokser til Fortvivlelse, da han faar Mistanke om, at hun er ved at rejse til Sverige med en feteret Klavervirtuos. I Bil flyver han ned til Malmøfærgeren, men naar den ikke — den er sejlet!

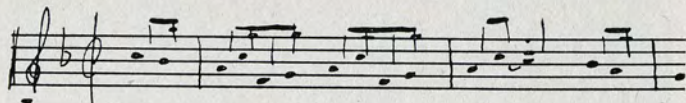
Gustav faar den Lærestreg, Helene har tiltænkt ham, men hvor alvorlig den er — ja, det faar De altsaa at se.

Den Da', da Dorthe drak dus

Tekst: Børge Müller

Musik: Kai Møller

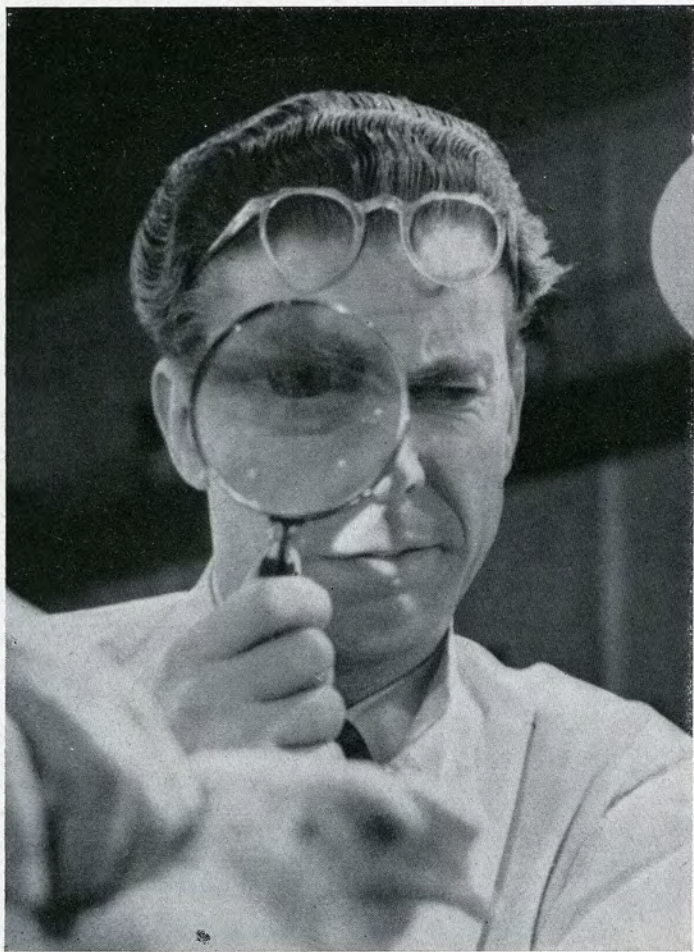

Det var Dorthe, det var Didrik, det var dejligt,
de var unge begge to, det var et Plus.
Og Familien var paa Landet og kom slet ikke hjem
den Da', da Dorthe drak dus.
Det var lunt, og Øjeblikket var belejligt
til at kikke paa Merkur og Sirius.
Der blev kikket et Par Stjerner eller tre eller fem
den Da', da Dorthe drak dus.
Det var Didriks Idé,
der kan man se,
Skæbnen er straks paa Vej,
naar Familien er borte,
og naar lille Dorthe
sidder saadan solo for sig selv og keder sig.
Baade hun og Didrik havde det med Varme,
skønt det kun var cirka sytten Celsius.
Ti smaa tækkelige tynde Lys af Tælle stod tændt
den Da', da Dorthe drak dus.

Det var Dorthe, det var Didrik, det var dejligt,
da de droppede den moralske Habitus,
alle Ærkeengle spilled' Basuner og sang
den Da', da Dorthe drak dus.
Der blev hvisket, der blev kysset, der blev bejlet

indenfor en Sofas snævre Radius.
En historisk Bog vil komme til at hedde engang:
den Da', da Dorthe drak dus.
Klokken nærmed' sig et,
lidt efter lidt,
Fuldmaanen gled forbi —
Nattergalen slog en Trille —
Dorthe hvisked' stille:
Saadan set er saa'n en Sofa sjov at sidde i,
og det samme sagde Didrik i det samme,
og saa slukked' han den sidste Fidibus,
det var Klokken fire femogfyrrer Fæstningen faldt
den Da', da Dorthe drak dus.

Programmet — Redigeret af *Ole Palsbo*
A/S L. IHRICH'S BOGTR.